

หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ

ชื่อหลักสูตรการทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย
จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดมหาสารคาม
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การจัดทำหลักสูตรการท่ากระเปาะจากผ้าฝ้าย ได้จัดทำขึ้นตามนโยบายกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ได้ให้สถานศึกษาขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนกิจกรรมส่งเสริมศูนย์ฝึกอาชีพชุมชนในการจัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องให้กลุ่มเป้าหมาย โดยให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาอาชีพเพื่อการมีงานทำ ใน ๕ กลุ่มอาชีพได้แก่ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และอาชีพเฉพาะทางหรือการบริการรวมถึงการเน้นอาชีพช่างพื้นฐาน ได้จัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะใหม่ (New skill) เพิ่มสมรรถนะ (Up skill) หรือทบทวนทักษะ (Re skill) เพื่อให้สถานศึกษาหรือผู้จัดกิจกรรมนำไปใช้ในการขับเคลื่อนโครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชนที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนและความต้องการของตลาดแรงงาน การพัฒนาประเทศ การดำเนินงานจัดกิจกรรมหลักสูตร ฝึกอาชีพให้แก่ ประชาชนกลุ่มเป้าหมายให้ดำเนินการตามแนวทางการดำเนินงานการจัดการศึกษาต่อเนื่อง(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๑) การกำหนดเนื้อหาและชั่วโมงในการเรียนหลักสูตรจะประกอบไปด้วยจำนวนชั่วโมงของเนื้อหาความรู้และการปฏิบัติเมื่อผู้เรียนเรียนจบหลักสูตรแล้วสามารถนำความรู้ และทักษะไปประกอบอาชีพสร้างรายได้ รวมทั้งสามารถนำจำนวนชั่วโมงที่ได้เรียนไปเทียบโอน เป็นผลการเรียนในรายวิชาเลือกของสาระการประกอบอาชีพตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. หลักสูตรการทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย	๑
๑.๑ ความเป็นมา	๑
๑.๒ จุดประสงค์	๑
๑.๓ เป้าหมาย	๑
๑.๔ ระยะเวลา	๒
๑.๕ เนื้อหาหลักสูตร	๒
๑.๖ การจัดการเรียนรู้	๒
๑.๗ สื่อการเรียนรู้	๒
๑.๘ การวัดและประเมินผล	๒
๑.๙ การจบหลักสูตร	๓
๑.๑๐ เอกสารหลักฐานการศึกษาที่จะได้รับหลังจากจบหลักสูตร	๓
๑.๑๑ การเทียบโอน	๓
๒. โครงสร้างหลักสูตรการทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย	๔
 ภาคผนวก	
แบบทดสอบก่อนเรียนหลักสูตรการทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย	๕
ใบความรู้หลักสูตรการทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย	๖
แบบประเมินผลงานผู้เรียน	๘
แบบทดสอบหลังเรียนหลักสูตรการทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย	๙
เฉลยข้อสอบการทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย	๑๐

ชื่อหลักสูตร การทำกระเป๋าจากผ้าฝ้าย จำนวน ๔๐ ชั่วโมง กลุ่มอาชีพ พาณิชยกรรมและการบริการ

๑. ความเป็นมา

ตามนโยบายกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ได้ให้สถานศึกษาขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนกิจกรรมส่งเสริมศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน งบรายจ่ายอื่น ในการจัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องให้กลุ่มเป้าหมาย โดยให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาอาชีพเพื่อการมีงานทำใน ๕ กลุ่มอาชีพได้แก่ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และอาชีพเฉพาะทางหรือการบริการรวมถึงการเน้นอาชีพช่างพื้นฐาน ได้จัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะใหม่ (New skill) เพิ่มสมรรถนะ(Up skill) หรือทบทวนทักษะ (Re skill) เพื่อให้สถานศึกษาหรือผู้จัดกิจกรรมนำไปใช้ในการขับเคลื่อนโครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน และความต้องการของตลาดแรงงาน การพัฒนาประเทศ การดำเนินงานจัดกิจกรรมหลักสูตรฝึกอาชีพให้แก่ ประชาชนกลุ่มเป้าหมายให้ดำเนินการตามแนวทางการดำเนินงานการจัดการศึกษาต่อเนื่อง (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๑) การกำหนดเนื้อหาและชั่วโมงในการเรียนหลักสูตรจะประกอบไปด้วยจำนวนชั่วโมงของเนื้อหาความรู้และการปฏิบัติเมื่อผู้เรียนเรียนจบหลักสูตรแล้วสามารถนำความรู้ และทักษะไปประกอบอาชีพสร้างรายได้ รวมทั้งสามารถนำจำนวนชั่วโมงที่ได้เรียนไปเทียบโอน เป็นผลการเรียนในรายวิชาเลือกของสาระการประกอบอาชีพตามหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

การจัดการทำกระเป๋าจากผ้าฝ้าย ถือเป็นศิลปะและหัตถกรรม หรืองานฝีมืออย่างหนึ่งที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ สืบสานวัฒนธรรมให้กับประชาชนได้มีเจตคติที่ดีงาม สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางพัฒนา และเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวต่อไป

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ เพื่อเป็นช่องทางในการประกอบอาชีพและยกระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้น
- ๒.๒ เพื่อสร้างทักษะใหม่ที่เป็นในการทำงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการ
- ๒.๓ เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ในครัวเรือน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

๓. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือประชาชนกลุ่มเป้าหมายนอกระบบโรงเรียน

๓.๑ ผู้ที่ไม่มีอาชีพ

๓.๒ ผู้ที่มีอาชีพและต้องการพัฒนาอาชีพ

๔. ระยะเวลา

การเรียนรู้ และฝึกทักษะ จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

๔.๑ ภาคทฤษฎี จำนวน ๕ ชั่วโมง

๔.๒ ภาคปฏิบัติ จำนวน ๓๕ ชั่วโมง

๕. เนื้อหาหลักสูตร

- ๕.๑ วัสดุอุปกรณ์ในการทำกระเป๋ากลับจากผ้าฝ้าย และการนำไปใช้ประโยชน์
- ๕.๒ ขั้นตอนการทำกระเป๋ากลับจากผ้าฝ้าย การทำลายและแบบต่างๆ
- ๕.๓ การจัดการด้านการตลาด
 - ๑) แหล่งเรียนรู้
 - ๒) ทิศทางการประกอบอาชีพ

๖. การจัดกระบวนการเรียนรู้

- ๖.๑ การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร/ภูมิปัญญา
- ๖.๒ การศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้
- ๖.๓ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- ๖.๔ การฝึกปฏิบัติจริง

๗. สื่อการเรียนรู้

ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานประกอบการ วัสดุของจริง และสื่อบุคคลในชุมชน

- ๗.๑ วิทยากร/ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความรู้
- ๗.๒ VCD / หนังสือ
- ๗.๓ Internet
- ๗.๔ ศึกษาดูงานจากกลุ่มอาชีพตัวอย่าง/แหล่งเรียนรู้

๘. การวัดและประเมินผล

การวัดผลประเมินผลหลักสูตร เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้า โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูล และสารสนเทศที่แสดงการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งสามารถประเมินได้ด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

- ๘.๑ การสังเกต
- ๘.๒ การประเมินผลงาน/ชิ้นงาน

๙. การจบหลักสูตร

- ๙.๑ มีระยะเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
- ๙.๒ มีผลการเรียนผ่านตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้
 - ๑) ภาคทฤษฎี สัดส่วนร้อยละ ๒๐
 - ๒) ภาคปฏิบัติ สัดส่วนร้อยละ ๘๐

๑๐. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่จะได้รับหลังการจบหลักสูตร

๑๐.๑ หลักฐานการเข้าเรียนตลอดหลักสูตร

๑๐.๒ ทะเบียนคุมวุฒิบัตร

๑๐.๓ วุฒิบัตรออกโดยสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนรู้หลักสูตรการทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย

๑๑. การเทียบโอน

ผู้เรียนที่จบหลักสูตรการทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย นี้สามารถนำไปเทียบโอนผลการเรียนรู้กับหลักสูตร การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ หรืออื่น ๆ ได้ตามเกณฑ์ ที่สถานศึกษากำหนด

โครงสร้างหลักสูตรหลักสูตรการทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	สื่อการเรียนรู้	การจัดกระบวนการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
							ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๑.	การทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย	๑. เพื่อเป็นช่องทางในการประกอบอาชีพและยกระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้น ๒. เพื่อสร้างทักษะใหม่ที่เป็นจำเป็นในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการ ๓. เพื่อลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ในครัวเรือน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข	๑. การเลือกวัสดุ และอุปกรณ์การทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย และนำไปใช้ประโยชน์ ๒. ขั้นตอนการทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย ๓. การจัดการด้านการตลาด ๓.๑ แหล่งเรียนรู้ ๓.๒ ทิศทางการประกอบอาชีพ ขั้นตอนการเตรียมการ ๑. ความเป็นมาของการทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย ๒. วัสดุอุปกรณ์ และการเลือกใช้วัสดุ ๓. ขั้นตอนการทำ/วิธีการหุกระเป๋/วิธีการทำขอบกระเป๋ /วิธีการเย็บการทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย	ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สถานประกอบการ วัสดุของจริง และสื่อบุคคลในชุมชน ๑. วิทยากร/ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ความรู้/ใบความรู้ ๒. VCD/หนังสือ/ Internet ๓. วัสดุอุปกรณ์ของจริง ๔. ศึกษาดูงานจากกลุ่มอาชีพ ตัวอย่าง/แหล่งเรียนรู้ ๕. แบบทดสอบก่อนเรียน/แบบทดสอบหลังเรียน	๑. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร/ภูมิปัญญา ๒. การศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้ ๓. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๔. การฝึกปฏิบัติจริง	การวัดผลประเมินผลหลักสูตรเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งสามารถประเมินได้ด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้ ๑. การสังเกต ๒. การประเมินผลงาน/ชิ้นงาน	๑ ชม.	๔ ชม.
			๔. ฝึกปฏิบัติการทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย / คุณค่าการทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย				๑ ชม.	๒๔ ชม.
			๕. การจัดหาหรือการทำบรรจุหีบห่อ/ โลโก้/แบรนด์เนม แนะนำสินค้า				๑ ชม.	๔ ชม.
			๖. สอนการคำนวณต้นทุนในการผลิต การคิดต้นทุนกำไร				๑ ชม.	๑ ชม.
			๗. ช่องทางการขาย /ช่องทางออนไลน์/ ช่องทางการตลาด การทำกระเป๋จากผ้าฝ้าย				๑ ชม.	๒ ชม.

แบบทดสอบก่อนเรียนหลักสูตรการทำกระเป๋าจากผ้าฝ้าย

๑. ผ้าฝ้ายโดยส่วนมากผลิตในแถบภาคใด
 - ก. แถบภาคกลางและภาคอีสาน
 - ข. แถบภาคเหนือและภาคใต้
 - ค. แถบภาคเหนือและภาคอีสาน
 - ง. แถบภาคใต้และภาคกลาง
๒. ผ้าฝ้าย มีลักษณะเป็นรูปทรงอย่างไร
 - ก. รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า
 - ข. รูปทรงสามเหลี่ยม
 - ค. รูปทรงวงกลม
 - ง. รูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมู
๓. ผ้าฝ้ายในแถบภาคอีสาน มีลักษณะการเรียกแบบใด
 - ก. ผ้าฝ้ายร้อยสี
 - ข. ผ้าแพรวาวม้า
 - ค. ผ้าตะไกอง
 - ง. ผ้าย้ายดิบ
๔. ขนาดของผ้าฝ้ายมาตรฐานชายไทย อยู่ที่เท่าใด
 - ก. ๘๐ × ๑๐๐ ซม.
 - ข. ๖๐ × ๑๖๐ ซม.
 - ค. ๘๐ × ๑๘๐ ซม.
 - ง. ๘๐ × ๒๐๐ ซม.
๕. ข้อใดคือวิธีดูแลรักษา ผ้าฝ้ายที่ทำมาจากผ้าฝ้าย
 - ก. ซักด้วยสบู่ หรือผงซักฟอก และควรรีดในขณะที่ยังชื้นอยู่และรีดให้แห้งสนิท
 - ข. ไม่ควรใช้น้ำยาซักแห้ง หรือผงซักฟอก
 - ค. ซักด้วยน้ำอุ่น และควรซักด้วยมือ
 - ง. ใช้แปรงนุ่มๆ ปัดฝุ่นออกทุกครั้งหลังการใช้งาน
๖. ประโยชน์ที่จะได้รับหลังจากที่ทำกระเป๋าจากผ้าฝ้าย
 - ก. ช่วยลดปัญหาโลกร้อน
 - ข. ซักทำความสะอาดได้ง่าย
 - ค. ช่วยในเรื่องของการลดปริมาณขยะได้เป็นอย่างดี
 - ง. ถูกทุกข้อ

ใบความรู้ เรื่องการทำกระเป๋าจากผ้าฝ้าย

การเย็บ ปัก ถัก ร้อย นั้นถือได้ว่าเป็นความสารถของแต่ละบุคคลที่มานานในอดีต แต่อาจจะยังไม่ได้มีการ พัฒนาอะไรมากมาย ปัจจุบันผู้คนนำสิ่งเหล่านี้มาคิดค้นและดัดแปลงให้เข้ากับงานผ้า เพราะด้วยสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการแต่งกาย การตกแต่ง เพื่อให้เกิดความสวยงามนั้นเป็นสิ่งสำคัญกว่าได้การคิดค้นนำผ้าชนิดต่างๆมาดัดแปลงเป็นองค์ประกอบของเครื่องประดับในยุคปัจจุบันนั้น ทำให้ผู้คนเกิดความสนใจ และหลงใหล ในความคิดสร้างสรรค์ สำหรับผ้าที่ใช้ทำสำหรับชิ้นงานผ้านั้นมีหลายชิ้นแตกต่างกันออกไปแล้วแต่ไอเดียหรือการจัดรูปแบบของแต่ละคน ผ้าฝ้าย เป็นผ้าท้องถิ่นของไทยที่มีมายาวนาน เป็นผ้าสารพัดประโยชน์ที่คนไทยใช้ในชีวิตประจำวันมาช้านาน และมีหลายชุมชนทั่วประเทศที่ยึดถืออาชีพทอผ้าฝ้าย เพื่อเลี้ยงชีพ ผ้าฝ้ายของแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านวัตถุดิบ ลวดลาย คุณภาพ และความเป็นมาเชิงลึก ซึ่งปัจจุบันการนำ ผ้าฝ้ายมาดัดแปลง เป็นสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ดีและช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าฝ้ายอีกด้วย โดยการนำ ผ้าฝ้ายมาดัดแปลงทำเป็นกระเป๋า โดยการเย็บ ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความชอบของแต่ละคนว่าชอบงานผ้า แนวไหน ขั้นตอนวิธีการเย็บงานผ้านั้นก็ไม่ยาก อีกทั้งยังนำไปเพิ่มมูลค่าให้กับงานฝีมือ และสามารถนำไป ประกอบอาชีพได้

วัสดุอุปกรณ์

๑. ผ้าฝ้าย สีตามชอบ
๒. ผ้าฝ้ายสีครีม
๓. เข็ม ด้าย กรรไกร

ขนาดสำเร็จ ยาว ๓๐.๕ เซนติเมตร สูง ๓๘ เซนติเมตร

ขั้นตอนการทำ

๑. ตัวกระเป๋าชั้นใน-นอก ตัดผ้าฝ้ายและผ้าฝ้าย ตามขนาดที่กำหนด
๒. เย็บประกอบตัวกระเป๋าชั้นนอก โดยเย็บผ้าฝ้าย ๒ ชั้น ติดกันตรงส่วนตัวกระเป๋าและหูกระเป๋าด้านบน
๓. เย็บประกอบตัวกระเป๋าชั้นใน โดยเย็บผ้าฝ้าย ๒ ชั้น ติดกันตรงส่วนตัวกระเป๋าและหูกระเป๋าด้านบน
๔. วิธีประกอบตัวกระเป๋า นำตัวกระเป๋าชั้นในใส่ในตัวกระเป๋าชั้นนอก เย็บหูด้านในติดกันโดยรอบ กลับตะเข็บแล้วเย็บควิลต์หูกระเป๋า ด้านในอีกครั้ง ส่วนหูกระเป๋าด้านนอกพับขอบเย็บริมให้เรียบร้อย

แบบประเมินผลงานผู้เรียน

ชื่อ – สกุล.....

หลักสูตร..... กลุ่ม.....

คำชี้แจง : ให้วิทยากรประเมินผลงานของผู้เรียนตามหัวข้อที่กำหนดให้

ประเด็นที่ประเมิน	คะแนนประเมิน (๑๐ คะแนน)
๑. ความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระ (๒๐ คะแนน)	
๑.๑ ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	
๑.๒ สอบถามความรู้ความเข้าใจ	
๒. ทักษะการปฏิบัติ (๔๐ คะแนน)	
๒.๑ สังเกตการณ์ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การจัดกิจกรรม	
๒.๒ ประเมินโดยให้สาธิต	
๒.๓ แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ	
๒.๔ ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม	
๓. คุณภาพผลงาน ผลการปฏิบัติ	
๓.๑ สังเกตผลงาน	
๓.๒ ตรวจสอบผลงาน	
๓.๓ มีความคิดสร้างสรรค์	
๓.๔ ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่	
รวมคะแนน (๑๐๐ คะแนน)	

หมายเหตุ การประเมินผลการจบหลักสูตรอาจดำเนินการได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างเรียน และเมื่อจบหลักสูตร
- ประเมินครั้งเดียวก่อนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จึงจะผ่านเกณฑ์

การประเมิน

ลงชื่อ

(

วิทยากร

)

แบบทดสอบก่อนเรียนหลักสูตรการทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย

๑. ผ้าฝ้ายโดยส่วนมากผลิตในแถบภาคใด
 - ก. แถบภาคกลางและภาคอีสาน
 - ข. แถบภาคเหนือและภาคใต้
 - ค. แถบภาคเหนือและภาคอีสาน
 - ง. แถบภาคใต้และภาคกลาง
๒. ผ้าฝ้าย มีลักษณะเป็นรูปทรงอย่างไร
 - ก. รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า
 - ข. รูปทรงสามเหลี่ยม
 - ค. รูปทรงวงกลม
 - ง. รูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมู
๓. ผ้าฝ้ายในแถบภาคอีสาน มีลักษณะการเรียกแบบใด
 - ก. ผ้าฝ้ายร้อยสี
 - ข. ผ้าแพรขาวม้า
 - ค. ผ้าตะไเก้ง
 - ง. ผ้าย้ายดิบ
๔. ขนาดของผ้าฝ้ายมาตรฐานชายไทย อยู่ที่เท่าใด
 - ก. ๘๐ × ๑๐๐ ซม.
 - ข. ๖๐ × ๑๖๐ ซม.
 - ค. ๘๐ × ๑๘๐ ซม.
 - ง. ๘๐ × ๒๐๐ ซม.
๕. ข้อใดคือวิธีดูแลรักษา ผ้าฝ้ายที่ทำมาจากผ้าฝ้าย
 - ก. ซักด้วยสบู่ หรือผงซักฟอก และควรรีดในขณะที่ยังชื้นอยู่และรีดให้แห้งสนิท
 - ข. ไม่ควรใช้น้ำยาซักแห้ง หรือผงซักฟอก
 - ค. ซักด้วยน้ำอุ่น และควรซักด้วยมือ
 - ง. ใช้แปรงนุ่มๆ ปัดฝุ่นออกทุกครั้งหลังการใช้งาน
๖. ประโยชน์ที่จะได้รับหลังจากที่ทำกระเป๋ากจากผ้าฝ้าย
 - ก. ช่วยลดปัญหาโลกร้อน
 - ข. ซักทำความสะอาดได้ง่าย
 - ค. ช่วยในเรื่องของการลดปริมาณขยะได้เป็นอย่างดี
 - ง. ถูกทุกข้อ

เฉลยข้อสอบหลักสูตรการทำกระเป๋าจากผ้าฝ้าย

๑. ค.

๒. ก.

๓. ข.

๔. ง.

๕. ก.

๖. ง.